

ske Forhold oplyste, det er ganske umuligt, tror jeg, og det er det, jeg gerne vilde lede Opmærksomheden hen paa; jeg synes, at Landbrugets Mænd i det hele og Landbrugets Tillidsmænd i Særdeleshed og de, det berører ikke mindst, maa forene sig om bestemte Krav, at der gøres en Ende paa, skaffes Klarhed, skaffes Lys i dette, det nytter ikke at ville holde Haanden over denne eller hin, det maa lægges frem, det maa skaffes oplyst gennem offentlige Forhør. Naar der kan fremsættes offentligt i Ugeskrift og i Dagblade bestemte Beskyldninger mod Mænd, der staa som Statens tilsynshavende, som Dommere, for at de selv ere interesserede i Hingste, som de bedømme, og i Hingstepriser af en ublu Karakter, saa maa man, for at det ikke skal hæfte paa Mænd, der ikke fortjene det, skaffe Lys og Klarhed over, hvem det er og ikke er; det skylder man disse Mænd, men det skylder man ogsaa de danske Landbrugere i Almindelighed.

Jeg skal ikke komme ind paa at nævne noget som helst personligt, det maa fremkomme under den fremtidige Klarlægelse. Jeg har kun draget og vil kun drage Sagen frem i al Almindelighed, fordi jeg finder, det er ganske nødvendigt. Der er begyndt med et privat Injuriesøgmaal, og det maa klarlægges og fuldføres saaledes, at alle i det danske Landbrugs Tjeneste kunne føle sig trygge for, at der ikke sker noget af det, som man med Rette kunde bebrejde dem, der staa som Tillidsmænd. Jeg skal overfor det høje Tings Medlemmer og overfor den meget ærede Minister fremdrage to Sider af denne Sag ganske kort. Jeg skal for det første tage mig for at vise, hvorledes Hingstehandelen foregaar og for det andet vise, hvor umuligt det er gennem privat Injuriesøgmaal at komme til Klarhed.

Før at det høje Ting kan komme til at se, hvad det her drejer sig om med Hensyn til Hingstehandelen, skal jeg nævne nogle Handler, som ere komne offentligt frem under denne private Injurieproces, som verserer for Tiden, hvor det er blevet oplyst, at der er en Forbindelse, og mange Steder en meget stærk Forbindelse, mellem Konsortier og vedkommende Dommere, og at ogsaa Statens tilsynshavende har staaet interesseret i Hingstehandelen, der ikke har noget med Hingsteopdræt at gøre, men kun er en ren og skær Handel til ganske ublu Priser. Det gaar ikke an, det maa vi bort fra, og derfor, alene derfor har jeg draget det frem. Jeg skal nævne nogle Handler, der saaledes have fundet Sted,

jeg skal ikke nævne mange; men jeg tror, der er mange, naar man kommer til at se til Bunds i hele denne Sag.

Der nævnes saaledes under denne Injurieproces' Fortsættelse først en Handel om en Hingst, „Rolf Krake“ hed den, der købtes for 2,500 Kr. af et Konsortium som et Aars Plag og solgtes Aaret efter for 10,000 Kr. kontant og 10,000 Kr. paa Vilkaar, der var altsaa en Avance paa 7,500 Kr. kontant og 10,000 Kr. paa Vilkaar. Der var en anden Hingst, „Kran“, der købtes knap et Aar gammel og solgtes godt et Aar gammel, altsaa med ganske faa Maaneders Mellemløb. Den købtes for godt 3,000 Kr. og solgtes for 20,000 Kr. kontant og 12,000 Kr. paa Vilkaar, der var altsaa en kontant Avance paa 17,000 Kr. og en eventuel senere Avance — som altsaa var betinget af Dommerens Stilling til Præmieringen o. s. v. — af 12,000 Kr. paa Vilkaar. Der var en anden Hingst, „Egmund“, der købtes som 4 Aars og solgtes som 4 Aars. Den døde, inden Vilkaarspengene begyndte at forfalde, men under Vidneforklaringen er det godtgjort, at den gav 14,000 Kr. i kontant Udbytte. Der var en anden Hingst, „Leif“, der købtes som Føl for 2,000 Kr. og solgtes som 2 Aars for 12,000 Kr. kontant og vistnok 17,000 Kr. paa Vilkaar; det er ikke oplyst i Vidneforhøret, om de 17,000 Kr. ere rigtige, men de 10,000 Kr. vare i hvert Fald indvundne kontant og ca. 17,000 Kr. paa Vilkaar. Der var en anden Hingst, „Normanskær“, der købtes som 4 Aars til beregnet Værdi 3,500 Kr. og solgtes samme Aar for 6,000 Kr. kontant og 4 eller 6,000 Kr. paa Vilkaar. Det var en kontant Avance af 2,500 Kr. og 4 à 6,000 Kr. paa Vilkaar. „Løsning Høvding“ købtes som Føl for 2,000 Kr. og solgtes som 1½ Aars Plag for 18,000 Kr. kontant og ca. 12,000 Kr. paa Vilkaar; der var altsaa en Avance af 16,000 Kr. kontant og ca. 12,000 Kr. yderligere paa Vilkaar. Hingsten „Egeplanke“ købtes som 1 Aars for 7,000 Kr. kontant og vistnok 1,000 Kr. paa Vilkaar og solgtes 4 Dage efter for 16,000 Kr. kontant og 14,000 Kr. paa Vilkaar. Der er altsaa i disse 4 Dage tjent 9,000 Kr. kontant og 13,000 Kr. paa Vilkaar. Det er, hvad der er oplyst angaaende Handler med Hingste, og jeg tror, man vil sige, at det har ikke noget med Hingsteopdræt at gøre, det er rene og skære Handler, og det er Statens Pligt at vaage over, at dens Midler ikke uretmæssig anvendes hverken som Tilskud til Foreninger eller som Præmier, og at